

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý dôvod založený na nezákonnosti ustanovení článku 10 v spojení s článkom 2 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 1367/2006 ⁽¹⁾. Žalobkyňa tvrdí, že prijatím sporného opatrenia Komisia porušila článok 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru, keďže ustanovenia uplatnené Komisiou – ustanovenia článku 10 v spojení s článkom 2 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 1367/2006 – nie sú v súlade s článkom 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru. Nezákonnosť týchto ustanovení nariadenia č. 1367/2006 mala Komisiu viesť k vyhláseniu neprípustnosti žiadosti o vnútorné preskúmanie.
2. Druhý dôvod založený subsidiárne na skutočnosti, že prijatím napadnutého opatrenia Komisia porušila svoju povinnosť konať čo v najväčšej možnej miere v súlade s dohovorom. Žalobkyňa tvrdí, že Komisia mala vykladať článok 10 nariadenia č. 1367/2006 a osobitne pojem „správny akt“ tohto článku v súlade s článkom 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru a nemala prijať definíciu tohto pojmu uvedenú v článku 2 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 1367/2006, ktorá je podľa žalobkyne veľmi reštriktívna.
3. Tretí dôvod založený subsidiárne na skutočnosti, že prijatím napadnutého opatrenia Komisia porušila článok 2 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 1367/2006, keď dospela k záveru, že rozhodnutie Komisie 2013/687/EÚ nepredstavuje individuálny akt.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva (Ú. v. EÚ 2006 L 264, s. 13).

Žaloba podaná 17. júna 2014 – Prysmian a Prysmian cavi e sistemi/Komisia

(Vec T-475/14)

(2014/C 315/113)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Prysmian SpA (Miláno, Taliansko) a Prysmian cavi e sistemi Srl (Miláno, Taliansko) (v zastúpení: C. Tesauro, F. Russo a L. Armati, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- subsidiárne:
 - zrušil článok 1 ods. 5 tohto rozhodnutia v rozsahu, v akom konštatuje, že Prysmian Cavi e Sistemi za zúčastnila na porušení článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP od 18. februára 1999 do 27. novembra 2001,
 - zrušil článok 2 písm. f) a g) tohto rozhodnutia v rozsahu, v akom stanovuje na 37 303 000 eur sumu pokút uložených spoločnostiam Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l., Prysmian S.p.A. a The Goldman Sachs Group Inc. a na sumu 67 310 000 eur pokút uložených Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l. a Pirelli & C. S.p.a.,
 - znížil uložené pokuty z dôvodov uvedených v žalobe,
 - zrušil prílohy I a II v rozsahu, v akom sa týkajú M. F. R.,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa žalobkyne domáhajú zrušenia rozhodnutia Komisie z 2. apríla 2014 C (2014) 2139 final vo veci AT.39610 – Elektrické káble.

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú deväť dôvodov.

1. Prvý dôvod založený na tom, že v priebehu vyšetrovania získala Komisia nezákonne prístup ku kópiám pevných diskov v priestoroch žalobkýň, ktoré si aj odniesla. Žalobkyne tvrdia, že týmto konaním Komisia prekročila právomoci, ktoré jej zveruje článok 20 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 ⁽¹⁾.
2. Druhý dôvod založený na porušení zo strany Komisie zásady primeraných lehôt v konaniach o hospodárskej súťaži, keďže tieto lehoty prekročili viac ako 62 mesiacov. Žalobkyne tvrdia, že Komisia porušila článok 6 ods. 3 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách a že neznížila spravodlivo výšku uložených pokút v zmysle judikatúry Všeobecného súdu.
3. Tretí dôvod založený na porušení zo strany Komisie zásady riadnej správy vecí verejných tým, že nevyšetrovala náležite a nestranne z dôvodu nedostatku dôveryhodnosti žiadateľov o zhovievavosť. Žalobkyne tvrdia, že Komisia nevykladala s dostatočnou výhradou dôveryhodnosť vyhlásení žiadateľov o zhovievavosť a nehládala nevyhnutné dôkazy.
4. Štvrtý dôvod založený na tom, že Komisia nesprávne pričítala zodpovednosť Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l. pre obdobie pred 27. novembrom 2001 a tým porušila zásadu osobnej zodpovednosti a rovnosti zaobchádzania.
5. Piaty dôvod založený na porušení zo strany Komisie článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, keďže nerozdeľuje zodpovednosť medzi subjekty spoločne a nerozdielne zodpovedné.
6. Šiesty dôvod založený na porušení zo strany Komisie článku 101 ZFEÚ, keďže nepreukázala existenciu jedného a pokračujúceho porušenia a nesprávne vyložila povahu a štruktúru relevantných trhov, čím porušila právo žalobkýň na obranu.
7. Siedmy dôvod založený na tom, že Komisia nepreukázala právne dostatočne trvanie údajného porušenia a najmä okamih jeho začiatku.
8. Osmý dôvod založený na porušení zo strany Komisie článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, ako aj porušenie zásad rovnosti zaobchádzania a proporcionality, čo sa týka určenia sumy základu pokuty a najmä vážnosti porušenia. Žalobkyne tvrdia, že suma základu pokuty a právo vstupu sú neprimerané a mali byť prispôbené vzhľadom na obmedzený dosah porušenia, nedostatku vplyvu na ceny, uvoľnenia údajnej praxe koordinácie po roku 2004 a značných účinkov nákladov na suroviny na cenu predaja. Žalobkyne tiež tvrdia, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že uplatnila rozdielne koeficienty závažnosti a práva na vstup na adresátov, ktorí boli v porovnateľnej situácii.
9. Deviaty dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila omylu, keď zmenila jedného z riaditeľov žalobkýň v rubrike „mená a profesijný profil osôb relevantných pre toto rozhodnutie“.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

Žaloba podaná 24. júla 2014 – Španielsko/Komisia

(Vec T-548/14)

(2014/C 315/114)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: A. Rubio González, abogado del Estado)

Žalovaná: Európska komisia